

2021

e.7

Kuchyně pana AlCapone pro výdej polévky zdarma; Chicago 1931

Pozvánka

Vážení pánové Prvostředečníci

Po dlouhé úvaze a mnohých diskuzích s partnerkou Nad'ou jsme se rozhodli podstoupit ono riziko a pozvat vás všechny ve středu 4. srpna 2021 na 17.00 hod. na pravidelnou měsíční schůzku Prvostředečníků do naší rezidence v Praze 8 – Libni, Nad Rokoskou 2415/2b. Stanice autobusu 201 „Kuchyňka“. Pro ztracené: telefon 731 941 587. Domácí zvonek není nadepsán PULEC, jak by se někdo mohl mylně domnívat, nýbrž HARTLOVÁ/KŘÍŽ. (To je kvůli klamání nepřítele.) Rovněž tak je to 3. poschodí, ale ve výtahu zmáčkněte knoflík 6 (slovy sex). Při příznivém počasí budeme sedět na terase ve stínu olivovníků, při nepříznivém v kuchyni nebo nás Nad'a všechny vyhodí.

Přibližný, ale nezávazný program: Spaghetti alla Toscana a salát, jak jinak u Italů, jako desert obvyklé kecy, ledaže by někdo přinesl něco lepšího. Italská káva. Prosím, víno nenoste, nepiji všechna vína a těch co piji mám dostatek i pro přátele. Nemáme doma ale dost židlí, to znamená, že od čtrnáctého návštěvníka nahoru si každý musí přinést židli vlastní.

I když s určitými obavami (znám vás déle než sedmdesát let!), budeme se na vás těšit.

Nad'a a Pulec

Zápis

Sešli jsme se tentokrát v menším počtu než obvykle, což mělo tu výhodu, že místo jedné kotlety jsme snědli dvě až tři. Jedli: **Přemík, Bobánek, Pacík, Kačka, Zub, Job, Pegas, Zbyněk**, griloval **Chingo** a nejedl **Petr**.

Omluvenky

Nepřijdu, budu na nějaké konferenci. **Cancidlo**

Omluvili se **Bob a Pulec**.

Ahoj, omlouvám svoji středeční neúčast a zdravím všechny od Lysé hory v Beskydech.
555 Loulínek

Ahoj, opožděně se omlouvám, po včerejším výletu jsem byl poněkud unavený, a tak jsem nesebral síly vyrazit do Černošic, ačkoli jsem se velmi těšil jak na cestu, tak na Berounku a mj. prohlížení starých kronik. Všechny zdravím a přeji příjemné odpoledne a podvečer –

Mahu

Hlavním programem schůzky bylo, že **Chingo** griloval kotlety a klobásky, my je jedli a on mluvil o svém úspěšném i neúspěšném životě, Černém divadle, Semaforu a ekonomické práci v mlékárně, včetně budování těch jeho krásných zahradních zámečků. Velkým zpestřením bylo servírování drinků **Katkou** a moučník malakov v obrovské míse připravený **Lídou**.

Kačkovy fotografie přibližují pohodovou atmosféru schůzky

Starce pozdravili Trumšaj s Peli

Jako skauti jsme abstinenti, ale kdo by odolal drinkům, které servírovala Čůpek

V popředí je mísa s Lídíným malakovem a **Chingo** povídá...

,,, a povídá a povídá o svých úspěších a neúspěších v Semaforu, v mlékárnách, v Las Vegas a bůhví kde ještě.

Bobánek, coby zakladatel Prvostředečnicků, poslouchá a poslouchá a poslouchá **Chinga** (ovšem ten název Prvostředečníci vymyslel **Švígo**)

Mluvili jsme také o úspěšné oslavě šedesátin našeho softballového mužstva ISBA (International Softball and Baseball Association). Především jsme ocenili celou organizaci oslavy, tedy zejména práci **Mahdího**, **Tonébra** a **Peška**, ale jistě i jiných. Utkání ISBA A vs. ISBA B se opravdu vydařilo. Výsledek 14:2 ve prospěch mužstva A ukazuje, jak bylo utkání výživné, včetně jednoho homerunu. No a nakonec jsme byli až udivení, jak výborný a jistě velmi nákladný raut organizátoři přichystali. Všeho se účastnil velký počet diváků a diváček. Vše dokumentují následující fotky **Přemíka**, **Snidka** a **Háňi**

Jakub se chystá na čestný nadhoz (foto. **Přemík**).

Následující fotografie ukazují, jak se hra změnila od dob, kdy jsme to v padesátých letech minulého století začali hrát.

Pešek na pálce (foto **Přemík**)

(foto **Háňa**)

Utkání sledovala spousta obdivovatelek, které ve většině přicházely i během hry k **Pegasovi**, aby se s ním líbaly, což v ostatních praotcích vzbuzovalo obvyklou žárlivost. (foto **Přemík**)

(foto **Háňa**)

Žárlící Praotci sledovali s obdivem dramatické akce na hřišti (foto Přemík)

Utkání bezvadně komentoval **Mahdí** (foto Přemík)

(foto Přemík)

(foto Přemík)

ISBA B (foto Přemík)

ISBA A (foto Přemík)

Výstavka archaického hracího náčiní včetně dresu Divých mužů, kteří byli spolu s mužstvem LEFI (Legue of European Fancy Intellectuals) základem společného mužstva ISBA pro turnaje s dalšími mužstvy, která vznikala mimo Pátý oddíl. (foto **Přemík**)

Důkaz, že jsme se od těch padesátých let moc nezměnili (foto ???)

(foto Háňa)

(foto Snídek)

(foto Snídek)

Děvčata s a v tričkách vyrobených pro tuto oslavu. (foto **Snídek**)

Zleva stojící: Mužstvo ISBA A, Praotci, mužstvo ISBA B
Sedící: Ženstvo (foto **Snídek**)

Praotci softballu, aneb První mužstvo ISBA (foto Snídek)

Bobánek, Loulínek, Pacík, Přemík, Jakub, Cacidlo, Zub, Pegas, Michal (Málek, kosatník Pegase), **Yško, Reyp, Pym, Bob, Job**, všichni oděni v darovaných tričkách. (foto Snídek)

Praotci byli nejmúspěšnější při rautu

(foto Håña)

(foto Håña)

Organizátoři této oslavy také zajistili i popularizaci ve sportovním tisku

SPORT | Praha

Začátky softbalu v Česku? TOMÁŠ PAČES vzpomíná:

Hrálo se o zajímavou trofej, šutr ze Stalinova pomníku

MICHAL KÁVA

Č

eský softbal zažívá zlaté časy, muži vyhráli pětkrát po sobě mistrovství Evropy, ženy do posledních chvil

usilovaly o účast na olympiádě v Tokiu. Tohle všechno by nebylo možné bez party nadšenců, která začala v socialistickém táboře hrát nežádoucí sport pocházející ze Spojených států.

Psal se 28. březen 1961, kdy vznikla ISBA – International Softball and Baseball Association. Na zakládající listině naleznete i jméno Tomáše Pačese – řečeného Pacíka. „Nikdy by nás nenapadlo, kam se u nás softbal vyvine. Nebudu lhát, nám šlo o kamarádství a o legraci,“ přiznává Pačes. Na počest „otců zakladatelů“ se dnes od 17.30 hodin uskuteční v Krči slavnostní zápas ISBA A – ISBA B. Součástí akce bude i bohatý společenský program.

Jak to všechno začalo?

Chodili jsme do 5. oddílu vodních skautů, což je jeden z nejstarších skautských oddílů v Česku, který funguje dodnes. Založen byl v roce 1913 a přežil v utajení celou totalitu. Jeho zakladatelem a dlouholetým vedoucím byl Jaroslav Novák, řečený Bračka. V roce 1949 nás malé kluky – vlčata – seznámil s hrou zvanou „pasák“, kterou jsme v oddíle náruživě hráli. To byl pro mě skutečný začátek pátkovacích sportů. Pak jsme odrostli skautským povinností a hledali další náplň pro volný čas. Nejstarší z naší skupiny, Jan Stanovský, řečený Standa, člen softbalové síně slávy, přišel s nápadem zkusit playgramball, což je hra pocházející z YMCA. Přes kontakty v USA se nám podařilo získat pravidla nejen pro playgramball ale i pro softbal. Tím jsme do Česka přivezli první psaná pravidla tohoto sportu.

Hned jste uvažovali o vzniku ISBA?

Softbal se tenkrát hrál příležitostně na různých místech

v Praze – například pod mostem Inteligence v Braníku, na Císařské louce, na Letné a jinde. My jsme tomu chtěli dát trochu řád, a proto jsme vytvořili dvě mužstva – Divé muže a LEFI. Dlouho jsme hráli jen mezi sebou. Že se z naší strany jednalo o recesi, je zřejmé už z názvu LEFI, což je zkratka od „Leaders of European Fancy Intellectuals“. Podobná recese potřebovala i svou vlastní soutěž. Tak vznikla ISBA – International Softball and Baseball Association. Baseball jsme sice nehráli, ale nechali jsme ho v názvu, protože jsme ho obdivovali. Vydávali jsme vlastní bulletin, v němž byly sice skutečné výsledky našich zápasů, ale hlavní roli hrály zábavné komentáře, hodnocení, glosy a statistiky.

Kde jste získali vybavení?

Nic se tehdy nedováželo, všechno jsme si dělali sami. Nechali jsme si vyrobit rukavice, řečené švígle, kožený balon, v podstatě takovou měchuřinu, a vysoustruhovat pátky. Já hrával za Divé muže. Měli jsme červeno-zelené dresy, ty jsme koupili za deset korun v Kotcích. Na záda jsme si vlastnoručně napsali název našeho mužstva. Kalhoty byly doktorské. Nabarvili jsme je nažluto.

Proč jste se vlastně věnovali tak netypickému sportu?

V normálním bychom neuspěli. *(směje se)* Nebyli jsme typičtí sportovci. Přišli jsme si zahrát a utužit kamarádství.

ISBA tedy stála na společenské stránce?

V našem přístupu k softbalu hrála společenská stránka vždy hlavní roli. Sešla se parta kluků, která se bavila a dělala si legraci. Měli jsme třeba tzv. „Sisters Day“. Pozvali jsme holky, hráli jsme a byli rádi, že se na nás přišly podívat. Jednou jsme dokonce na počest svatby jednoho z našich členů hráli softbal před radnicí na Staroměstském náměstí.

Byli jste okouzleni americkým způsobem života?

Západ jsme obdivovali nejen kvůli sportu, ale třeba i kvůli rock'n rollu. V roce 1961 se u nás vůbec nesměl hrát, začínalo se s charlestonem a klasickým jazzem v menze na Albertově. Bylo tam narváno. Studentský život se až tak nekontroloval, 500 lidí zkrátka trsalo. Okouzlení a inspirace Spojenými státy určitě pomohly i k tomu, že jsme začali hrát softbal.

Nikdy jste neměli problémůs režimem?

Braťka jako skautský vedoucí měl velké problémy, byl vyšetřován nacisty i komunisty, sebrali mu vilu, vystěhovali ho do Úžína (*dnes neexistuje, pozn. red.*). Tam živořil, sbíral v zimě uhlí, které spadlo z korbys auta, aby si trochu zatopil. Nás nabádal, abychom režim zbytečně neprovokovali a byli velmi opatrní. Mluvil vždy o tom, že nám má jít hlavně o výchovu mládeže, a že „fángličkaření“ není to nejdůležitější. Byl to geniální a zásadový člověk.

Vzpomněl byste si na úplně první oficiální zápas v rámci ISBA?

Pokusím se. Odehráli jsme ho určitě mezi sebou. Pokud si dobře pamatuji, tak na Letné. Tam si nás a nového sportu leckdo všiml. Začali se k nám přidružovat další.

Dokonce jste se utkali i s výběrem americké ambasády. Jak k tomu došlo?

Jednoho dne za námi přijel takový bujarý chlapík. Zastavil, spustil na nás anglicky, jestli bychom si s nimi nezahráli. Jeli jsme do Čerčan, další kolébky softbalu, na víkendový turnaj. V neděli ho navštívil i pan velvyslanec. Členové ambasády brali zápasy vážně, turnaj vyhráli. Navíc nás pak pozvali na večírek.

Prý jste se utkali o velmi zajímavou trofej?

Ano, hrálo se o šutr ze Stalinova pomníku.

Za nejvýznamnějšího člena vaší generace je považovaný Jan Stanovský (Standa), který se podílel na vzniku prvních českých pravidel. Můžete na něj zavzpomínat?

Standa byl intelektuál, jeho otec byl prvorepublikový generál, měl přirozenou autoritu, byl to velký iniciátor, vážili jsme si ho. Dokázal s každým vyjít, byl to takový guru našeho oddílu. Měl mnoho talentů, ale nesměl studovat, vyhodili ho z práce. Relativně brzy dostal rakovinu ledvin a bohužel zemřel. Úžasný člověk a kamarád. Kdyby žil v normální době, mohl sedět ve vládě.

Říká jeden z „otců zakladatelů“ ISBA. Na vaši počest se nyní bude hrát zápas. Co na to říkáte?

Těší mě úcta od lidí, kteří nás tak nazývají. Jsem hrdý, že jsem stál u zrodu ISBA. Nebudu ale lhát, nám šlo hlavně o zábavu a kamarádství.

Jak to bylo na táboráku

Celkový pohled na dívčí tábor

Táborák společný pro všechny oddíly Pětky se letos konal 17. července na louce u Radvance, stejně jako minulé tři roky. Letos asi naposled. Celý průběh táborů byl poznamenán deštivým počasím, ale podle slov obou kapitanátů, proběhly tábory úspěšně, bez vážných problémů. Díky patří Kráčelovi, který pro konání táborů poskytl svoje pozemky a zajistil i další potřebný servis. Táborák byl rovněž silně poznamenán deštěm, a to již v základních podmínkách. Na rozdíl od předchozích let se tentokrát nesmělo jezdit auty až na louku k táboru Děbenek, ale bylo třeba auta zanechat na silnici, která je uzavřená, takže bylo možné parkovat za uzávěrou na asfaltu. Aut ale bylo hodně, takže jich několik bylo umístěno i na přilehlou louku, která byla mokrá. Jejich odjezd byl asi dost komplikovaný. My jsme tam také zajeli, jen na okraj, a kdyby nás **Pešek** nevytlačil, tak jsme tam uvízli. Rychle jsme se vrátili na asfalt! Také bylo zakázáno v autech přespávat, tudíž si rodiče museli donést všechny věci k táboru a postavit stany. To kapitanát avizoval předem v mailové zprávě všem hlášeným hostům. Tím byla obnovena, byť vynuceně, dobrá tradice, že u tábora nejsou žádná auta, ale jen stany, což už řadu let nefungovalo. Celé odpoledne se střídaly deště s lepším počasím a postupně byl zbourán klukovský tábor a tábor Sluníček. Velké stany po Děbenkách a další zázemí ještě zůstaly stát pro účastníky roverského turnusu. Rodiče a další hosté se v době deště hromadili v jídelně, četli si táborový „drbník“ a klábosili. Ve chvílích mezi deštěm, a někteří i v dešti, pomáhali při bouracích a uklidových pracích. V 19:30, podle stanoveného harmonogramu se oddíly shromáždily u stožáru ke

slavnostnímu nástupu. Toho se zúčastnilo 71 Pišišvorů, Sluníčků, skautů a skautek, asi 24 starších roverů, rangers a členů kapitanátů (za přesné počty nemohu dát ruku do ohně, ale rámcově to tak je). Kromě jiného zazněly pokřiky družin a mužstev i pokřik přístavní a oddíly přešly k táborovému kruhu. Přes jistou obavu se podařilo ohňostrůjčům zapálit „košťata“ i vlastní táborák, takže mohla zaznít zahajovací „Červená se line záře“. Oheň bylo nutné neustále přikrmovat suchým klestem, protože silnější dřevo bylo mokré a trvalo dlouho, než vyschlo a zahořelo. V úvodních vystoupeních kapitánky Děbenek **Ptáčete** (Veronika Čefelínová) a **Sakuse** (Andrej Kos) jsme se dozvěděli o průběhu táborů a také to, že Děbenky i kluci přecházejí k nové organizační struktuře a oddělují od sebe mladší a starší kategorie. Sluníčka povede nadále **Ptáče**, Děbenky povede **Bubo** (Bětko Pačesová), Pišišvory dál povede **Ceef** (Adam Stiburek) a kluky převezme od **Sakuse Randál** (David Čermák). Lze tedy předpokládat, že oddíly zůstávají v dobrých rukou a nad nimi bude bdít přístavní rada vedená **Miriam**. Pak se rozjel tradiční táborákový program, tvořený výstupy družin a mužstev, prokládanými písněmi. Kapela byla opět početná, tvořená především kytarami a bubnem. Kytary bylo nutné chránit před vlhkem, aby se moc nerozladily a posléze nerozeschly. Bohužel zaznělo jen několik písní a předvedeny byly tři výstupy, načež při tom třetím se rozpršelo. Kapitanáty se poradily s radarovou předpovědí a zjistily, že se hrne hodně silný déšť, takže po skončení posledního výstupu oznámil **Sakus** rozhodnutí táborák přerušit a počkat na další vývoj počasí. My s **Efčou** jsme byli už předem rozhodnutí odjet po táboráku domů, takže jsme nečekali a odebrali se k autu, zaparkovanému na silnici. Podobně i někteří další hosté. Než jsme tam došli, byli jsme dost promočeni, ačkoli jsme měli na sobě ponča, která nás celkem hodně kryla. Ale ten příval vody byl nad jejich kapacitu. Také cesta byl jeden potok, resp. jedna velká louže. Ráno hlásili, že v oblasti Novoborska a kolem Cvikova napršelo 100 mm srážek za 24 hodin a vypláchlo to několik obcí. Jak to s táborákem dopadlo mě doplnili **Yško** a **Zbyněk**, kteří tam také byli, co zasloužili dědečkové i s babičkami členů oddílů. Déšť trval ještě dlouho a i v jídelně stála voda do výšky cca 10 cm, po louce tekla potok. Ale nakonec přšet přestalo a táborák pak pokračoval neoficiální částí dlouho do noci. Ráno už bylo bez vody, ale některá auta, zaparkovaná na louce u silnice, bylo třeba vytlačit nebo vytáhnout. Takový táborák si nepamatuji, aby ho déšť natolik poznamenal. Snad jen jednou v Nižboru přšlo tak, že se oheň ani nepodařilo zapálit a skončili jsme ve srubu u **Áši**. Bude v budoucnu potřeba při výběru lokalit pro tábor a táborový kruh myslet i to, že počasí se může vyvíjet v takovýchto extrémech.

Reyp

Slavnostní nástup

Ohen vzplal, ale bylo dost nutne jeho plamen neustale podporovat suchym klestem

Scenky probihaly a pisně znely asi jednu hodinu

Při výstupu Děbenek a Sluníček se rozpršelo tak, že bylo neúnosné dál pokračovat a táborák byl přerušen

Ohňostrůjci

Prvostředeční povídka

Jak se prodávají boty

Pulec, 2010

Jednou jsem objevil na trhu ve Follonice v jednom stánku boty, které se mi líbily a které mi padly jako ulité. Zeptal jsem se vedle stojícího prodavače, kolik ty boty stojí.

Byla by chyba, představovat si takového prodavače jako ušmudlaného ševce. Naopak, byl to velmi elegantní pán, větší postavy, oblečený do drahého, vkusného a nažehleného obleku. Pomyslel jsem si okamžitě: tento pán je tady zřejmě proto, aby získával a přesvědčoval lépe situované zákaznice. Tentokrát měl smůlu, otázal jsem se ho totiž já. Byl to ovšem profík a dělal, jako by mu bylo jedno, komu prodává. Odvětil okamžitě: „Čtyřicet tisíc.“

Nebylo to mnoho, ale věděl jsem, že jsem povinen smlouvat. „Nedám vám za ně více než dvacet.“

Chopil se vděčně příležitosti k divadelnímu představení: „Ale pane, za takovýchle krásné boty? Nenene! Ale protože jste mi moc sympatický, mohu vám je dnes mimořádně nabídnout za šestatřicet.“

Mám rád divadlo, tudíž jsem mu odpověděl: „Také vy jste mi sympatický, pane, jsem ochoten dnes zaplatit i dvaadvacet.“

Mluvili jsme oba dost hlasitě, a tak se okolo nás utvořila skupinka zvědavých diváků.

„No prosím vás, za takové kvalitní boty? Co byste řekl na třicet čtyři?“

„Říkal jste dvacet čtyři?“

„No tak tedy třicet dva, pane, ale víte, co to pro mne znamená? Co pro vás obětuji?“

„Pane, nechávám se znásilňovat, já vím, a tak vám nabízím dvacet pět.“

V druhém rohu stánku si dvě dámy kupovaly boty od prodavačky a samozřejmě u toho mluvily. Můj prodavač je hlasitě okřikl: „Ticho, nevidíte, že tu děláme obchody!“ Hlavně to ale znamenalo pro lidi okolo stánku: tak teď se pojd'te podívat na divadlo!

„Milý pane, mám doma rodinu, jste si vědom, že ji ničíte? Moje poslední cena je třicet.“

„Pro všechny vaše děti, dvacetšest, pane. Skutečně více ne.“

„Pane, děkuji vám, ale pod osmadvacet již jít nemohu. Fakt ne!“

„Já jsem již svého maxima dosáhl.“

„Kompliment pane, opravdu! Pláceme si na dvacet sedm?“

„No to ano.“

„Moc vám děkuji pane. Tak zabalte někdo ty boty pro tohoto gentlemana, ženský, co děláte?“ křičel, ačkoliv stály ostatní prodavačky okolo a čekaly na příkazy.

„Ještě jednou moc děkuji, pane. Na shledanou! Skutečně, přijd'te zas, bylo mi potěšením!“ a podal mi ruku a upřímně ji stiskl, usmívaje se.

„Také mě těšilo, pane. Děkuji! A přijdu rád, zase zničit vaši rodinu.“

Odcházel jsem s krabicí pod pažím a se mnou se rozešel i dav diváků.

Jenom pár jich zůstalo, aby si prohlédli ty jejich krásné a kvalitní boty.

Vtipy

Práce na zahradě je ten největší relax. Samozřejmě, jistě záleží na tom, koho zahrabáváte.

Co oči nevidí, to si žena stejně zjistí.

„Babičko, máš WiFi?“

„Ale ne miláčku, jen guláš s knedlíkem.“

Ona: „Miláčku, udělala jsem ti palačinky za to nabourané auto.“

On: “Cože si udělala? !!!“

Ona: „Palačinky! Seš snad hluchej?“

Citáty

Bůh stvořil člověka, když ho přestaly bavit opice. Na další pokusy už pak neměl nervy.
(M. Twain)

Bůh stvořil člověka, ale nenechal si ho patentovat, a tak to teď po něm může dělat kdejakej blbec. (J. Werich)

Kritizovat – to znamená usvědčit autora, že to nedělá tak jak bych to dělal já, kdybych to uměl. (K. Čapek)

Žádná láska není tak opravdová, jako láska k jídlu. (J. B. Shaw)

Listárna

Aktualita z výbrnice

Ve středu 21. července jsme provedli s **Hojtou a Jemu** sejmutí starého vlajkového stožáru ve Výbrnici u **Ášova** srubu. Prohlídka ukázala, že kromě zcela nepoužitelného ráhna a gafle, jsou peň i čnělka postiženy na důležitých místech spojů, takže nejsou použitelné ve stávající podobě. Proto byl rozebraný stožár ponechán **Ášovi** mladšímu, který se stal majitelem Výbrnice, k využití na palivo. Stojan – ocelový kříž s patkou, zakotvený do betonového základu v zemi – je zatím v pořádku, jen bude třeba ho ošetřit nátěrem proti korozi.

Je tedy třeba získat nový materiál, nejlépe zdravý modřín, na výrobu stožáru nového. V ideálním případě by měly být letos v zimě poraženy tři nebo čtyři stromky (jeden asi 10 m vysoký, na pařezu 15 cm v průměru na peň, jeden o něco slabší na čnělku nebo může být využita špička toho dlouhého a dva slabší a kratší na ráhno a gafli), uloženy k vyschnutí a na jaře 2023 by z nich měl být vyroben nový stožár, aby mohl být vztyčen při výročním Nižborském táboráku první sobotu pro druhé středě v červnu.

Reyp

Ahoj, mám z vás hoši radost, že jste stále aktivní. Jistě podle oddílového pokřiku. Díky za fotku nohou sochy Svobody, to je něco pro mě – Svobodu.

Další drobnost, jestli jste si všimli, že selfie foto (**Yško**) obrací zrcadlově, což je vidět na nápisech na cedulích za ním. Proč to selfie foťák obrací, netuším. Víím, že některé dalekohledy obracely nohama vzhůru. Ale proč to výrobci nechali takto, že to není jako normální foťák?

Srdečně zdravím! **Jezevec 555**